

Når forandringens vinde blæser, er der nogle, der bygger læskure; andre bygger vindmøller!

I disse år blæser forandringens vinde gennem det kirkelige landskab, og det er tid til at eksperimentere med forskellige former for 'vindmøller'. Det er ikke kun i Danmark at forandringens vinde blæser, men det er noget, der sker i det meste af den vestlige verden. Overalt fornemmer man, at kirken er nødt til at nyorientere sig og genfinde sin eksistensberettigelse i et vestligt samfund, hvor kirken mere og mere befinder sig i periferien. Derfor er det interessant at holde sig orienteret om, hvad der sker i kirkerne rundt omkring og lade sig inspirere af, hvad andre forsøger sig med. Dansk kirkeliv er kun en meget lille del af det samlede billede, og vi vil få meget ud af at tænke os med i det større billede, som udgøres af kirkerne ud over jorden.

I projekt 'Kirke på vej' har vi ladet os inspirere af, hvad kirken i England har gjort. Velvidende at vi ikke bare kan kopiere, hvad de har gjort, er det alligevel spændende og meget inspirerende at se, hvordan de bærer sig ad.

Det som allerede ved første øjekast virker inspirerende på mig, er at se det gå-på-mod og den frihed til at eksperimentere med kirkeformerne, der er at spore hos de tusindvis af mennesker, der i de senere år er blevet involveret i det. Dette sker samtidig med, at der er en stor respekt for den kirkelige tradition, som også den engelske kirke er rig på. Denne gensidige respekt bygger på en fælles forståelse for, hvad der er kirkens væsen og formål – og at det mål kan nås på mange forskellige måder. Ja at det måske bedst nås ved at tillade en mangfoldighed af udtryksformer.

Det andet jeg finder meget inspirerende fra den engelske sammenhæng er, at man har vovet at definere kirken ud fra sit oprindelige formål; nemlig at være nogle, der er inviteret ind i Guds mission her i verden. Det betyder, at vores opgave som lokale kirker er at finde ind i, hvad det så betyder 'her hos os'. Det sætter en dagsorden, der går langt ud over os selv, og det har vi brug for.

Det tredje jeg lader mig inspirere af er den mangfoldighed og kreativitet, som kommer for dagen, når mennesker får frihed til at prøve nye former for kirke af i praksis. Noget af det virker mere hensigtsmæssigt end andet, men det er inspirerende at se mennesker kaste sig ud i det med liv og sjæl. Velvidende at man

er i gang med et eksperiment som kun måske lykkes. Men uanset hvad, vil man kunne lære af det. Man lærer faktisk bedst ved at være i en vekselvirkning med at prøve noget af og så reflektere over det bagefter. I 'Kirke på vej' håber vi i løbet af de kommende år at få stablet nogle 'lærende netværk' på benene, hvor vi sammen kan være i den proces. Og forhåbentligt få nye indsigter og erfaringer af at være kirke i vores tid.

Vi skal ikke være bange for forandringens vinde, men tage det som en stor mulighed for at nyorientere kirken og genfinde vores identitet og formål som kirke.